



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 grudnia 2021 r.

DIH-3.707.75.2021.AWS

**DECYZJA DIH-III/93/2021**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn.zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i ust. 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.161.ZSE.2.2021.PC) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 3 września 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.113.2021), na mocy której przedsiębiorcy Panu Zdzisławowi Aleksandrowiczowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: DETRONIK Zdzisław Aleksandrowicz w Sulejówku, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**UZASADNIENIE**

W dniach od 27 do 30 lipca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DS. 126/2021 z dnia 27 lipca 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Sulejówku, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „stroną”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162), (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 6 lipca 2021 r. (sygnatura akt: DS.8361.113.2021) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego

kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „*ustawą o zużytych sprzęcie*”). Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 8 lipca 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniała na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny (np. sprzęt gospodarstwa domowego, sprzęt komputerowy). W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji (o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy), o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m<sup>2</sup> poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza **art. 39 pkt 2** ww. ustawy.

Szczegółowe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 30 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.113.2021), znajdującym się w aktach sprawy. Do niniejszego Protokołu kontrolowany nie wniósł uwag.

W dniu kontroli, tj. 27 lipca 2021 r. strona w odręcznie sporządzonym piśmie poinformowała, że w sklepie który prowadzi konsument przy zakupie nowego sprzętu elektrycznego może pozostawić zużyty sprzęt gospodarstwa domowego, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcji co sprzęt zakupiony. Dodatkowo, nieodpłatnie odbiera zużyty sprzęt w miejscu dostawy nowego sprzętu, a powierzchnia sklepu wynosi 120 m<sup>2</sup>.

Przedsiębiorca w toku kontroli podjął działania naprawcze i uwidocznił informacje wymagane przepisami ustawy o zużytych sprzęcie, tj. w dniu 29 lipca 2021 r. przesłał drogą elektroniczną skan uwidocznionej w sklepie informacji wynikającej z przepisów ustawy o zużytych sprzęcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), (zwanej dalej: „*Kpa*”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 9 sierpnia

2021 r., poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o użytym sprzęcie - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o użytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit. c) ww. ustawy - za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania użytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, na mocy art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych w terminie 10 dni od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Powyższe pismo dostarczono stronie w dniu 13 sierpnia 2021 r. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień, a dodatkowo w toku postępowania administracyjnego nie wystosowała żadnych pism, nie przedstawiła żadnych wyjaśnień czy stanowisk, które mogłyby stanowić dowód w niniejszej sprawie.

W dniu 3 września 2021 r. Mazowiecki WIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o użytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr PO.161.ZSE.2.2021.PC), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o użytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 6 września 2021 r.

W dniu 17 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał od przedsiębiorcy odwołanie od ww. decyzji. Mając na uwadze fakt, że zgodnie z art. 129 § 1 Kpa odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu który wydał decyzję, niniejsze odwołanie strony zostało przekazane pismem Prezesa UOKiK z dnia 20 września 2021 r. do właściwego organu, tj. w tym przypadku do Mazowieckiego WIH.

Pismem z dnia 22 września 2021 r. (znak sprawy: DS.8361.113.2021) Mazowiecki WIH przekazał organowi drugiej instancji całość akt sprawy ww. przedsiębiorcy wraz z odwołaniem. W niniejszym odwołaniu podmiot skarżący zwrócił się z prośbą o oddalenie wyroku wymierzenia kary i anulowanie nałożonej na niego kary w wysokości 5.000 zł. Przyznał, że brak wymaganej prawem informacji jest jego niedopatrzeniem. Poinformował, że w okresie wakacyjnym (2021 r.) przeprowadzał modernizację sklepu i w tym czasie stojak z informacją o darmowym odbiorze elektrośmieci został czasowo usunięty, a do dnia kontroli jeszcze nie uporządkowano wszystkiego. Strona wskazała również na trudności z jakimi się boryka tj. wysokie koszty prowadzenia działalności gospodarczej, trudny do przerwania okres COVID-19, w trakcie którego działalność handlowa przeniosła się do Internetu oraz

nadmieniła, że obecnie marża sklepu jest bardzo niska, ponieważ wymuszają to ceny internetowe. Zaznaczyła także, że ostatnie dwa lata działalności są dla niej wyjątkowo trudne do przetrwania.

Pismem z dnia 29 września 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem do decyzji (nr PO.161.ZSE.2.2021.PC) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 września 2021 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m<sup>2</sup> poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych

wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o oddalenie wyroku wymierzenia kary i anulowanie nałożonej kary. W uzasadnieniu przedsiębiorca przyznał, że brak wymaganej prawem informacji wynika z jego niedopatrzenia. Poinformował, że w okresie wakacyjnym (2021 r.) modernizował sklep i wówczas stojak z informacją o darmowym odbiorze elektrośmięci został czasowo usunięty, a do dnia kontroli jeszcze nie wszystko zostało uporządkowane. Strona wskazała również na trudności z jakimi się boryka tj. wysokie koszty prowadzenia działalności gospodarczej, trudny do przerwania okres COVID-19, w trakcie którego działalność handlowa „przeniosła” się do Internetu. Podała, że obecnie marża sklepu jest bardzo niska, ponieważ wymuszają to ceny internetowe. Nadmieniła również, że ostatnie dwa lata działalności są dla niej wyjątkowo trudne do przetrwania.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i/lub elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zwłaszcza że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, który swoją działalność prowadzi (zgodnie ze wpisem w CEIDG) od 6 listopada 1985 r., tj. od ponad 35 lat. Należy mieć również na względzie, iż obowiązujące przepisy prawne nie przewidują odstępstw w zakresie uwidaczniania informacji, jakie nakłada na przedsiębiorców (dystrybutorów) ustawa o zużytych sprzęcie, ze względu na przykład na: rodzaj prowadzonej działalności, różnorodne przeszkody natury organizacyjno-technicznej (np. modernizacja sklepu w trakcie której czasowo usunięto wymagane informacje, a które w związku z niekompletnym uporządkowaniem sklepu nie zostały umieszczone do czasu kontroli), trudną sytuację ekonomiczną czy rodzinną oraz inne uwarunkowania zewnętrzne takie jak wspomniane przez odwołującego dalece niekorzystne (dla niego) zjawisko nasilonej konkurencji rynkowej (i poruszona przezeń problematyka niskiej marży wobec powszechnie praktykowanej sprzedaży internetowej w konsekwencji prowadzącej do „wymuszania” bardziej korzystnych cen dla konsumentów). Okoliczności powyższe, jak również zwykłe „niedopatrzenie” strony nie mogą stanowić usprawiedliwienie strony wobec nieprzestrzegania przepisów dotyczących zużytego sprzętu. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy, bez wyjątku, który jest dystrybutorem i/lub wprowadzającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytych sprzęcie.

Należy także zaznaczyć, że Strona została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli, w którym szczegółowo określono zakres przedmiotowy kontroli wskazując przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, odebrane 8 lipca 2021 r. i do momentu rozpoczęcia kontroli (27 lipca br.) Strona mogła uzupełnić brakujące informacje.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym, w szczególności Protokole kontroli. Protokół ten podpisany przez stronę bez wnoszenia zastrzeżeń stanowi rzetelny dokument w niniejszym postępowaniu administracyjnym.

Należy zauważyć, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się (w prawidłowy sposób) odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien - w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego który prowadzi - umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy. W niniejszej sprawie przedsiębiorca wprawdzie uzupełnił brakujące informacje, jednakże nastąpiło to dopiero w rezultacie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Należy mieć na względzie, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od strony.

Organ drugiej instancji wskazuje nadto, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Odnosząc się do prośby strony o anulowanie/oddalenie kary, Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. W niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Skarżący podmiot dopuścił się naruszenia przepisów o zużytych sprzęcie,

co zostało udowodnione przez inspektorów reprezentujących Mazowiecki WIIH. Fakt ten potwierdził również sam przedsiębiorca, wskazując na „*niedopatrzenie*” ze swej strony. Ponadto, w dniu 8 lipca 2021 r., tj. 19 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 6 lipca 2021 r. (sygnatura akt: DS.8361.113.2021) ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „*Kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał możliwość przygotowania się do nadchodzącej kontroli oraz podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak jak wykazali w toku podjętych czynności kontrolnych inspektorzy - tego nie uczynił. Zostały one ujawnione w trakcie prowadzonej kontroli, następnie udokumentowane w Protokole kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Co więcej, modernizacja sklepu, w trakcie której (choć jak dodano „*czasowo*”) usunięto wymagane prawem informacje, zdaniem Prezesa UOKiK, nie stanowi wystarczającego usprawiedliwienia strony wobec nieprzestrzegania obowiązków regulacyjnych dotyczących zużytego sprzętu, a tym samym nie świadczy o dochowaniu należytej staranności przez stronę.

Prezes UOKiK podkreśla, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom/konsumentom pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych.

Wobec powyższego, organ drugiej instancji stwierdził, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorcę sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK informuje, iż brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, dopuszczając się dwóch naruszeń, co nie pozwala uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Należy nadmienić, że o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałyby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. W niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego



z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki te muszą być spełnione łącznie. Ponadto, organ drugiej instancji ponownie zaznacza, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do zmiany decyzji polegającej na odstąpieniu od zastosowania sankcji i porzestania jedynie na pouczeniu.

Biorąc pod uwagę sytuację ekonomiczną strony skarżącej, na którą powołuje się w odwołaniu (wskazując na fakt, iż: w ciągu ostatnich dwóch lat przechodzi trudny do przetrwania okres związany z pandemią, firma generuje wysokie koszty, sklep osiąga niską marżę), Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary (anulowania) z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Mazowiecki WIIH.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189 f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając jedną karę za wszystkie (dwie) stwierdzone nieprawidłowości, w dolnej granicy przedziału wskazanego w ww. ustawie, tj. w wysokości 5.000 zł.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej

decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.161.ZSE.2.2021.PC) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 3 września 2021 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek

o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
*/podpisano elektronicznie/*